ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 14ης Ιανουαρίου 2010 *

Στην υπόθεση C-233/08,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) με απόφαση της 5ης Μαΐου 2008, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 30 Μαΐου 2008, στο πλαίσιο της δίκης

Milan Kyrian

κατά

Celní úřad Tábor,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα του πρώτου τμήματος, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Ilešič (εισηγητή) και J.-J. Kasel, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική.

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: K. Malacek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Μαΐου 2009,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Smolek,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Lumma και C. Blaschke,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Ι. Χαλκιά, καθώς και τις Ε. Λευθεριώτου και Β. Καρρά,

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Dowgielewicz,

— η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Inez Fernandes,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την M. Afonso και τον L. Jelínek,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα (ΕΕ L 73, σ. 18), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2001 (ΕΕ L 175, σ. 17, στο εξής: οδηγία 76/308).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκδικάσεως διαφοράς μεταξύ του M. Kyrian και του Celní úřad Tábor (τελωνείου του Tabor), με αντικείμενο τον έλεγχο της εκτελεστότητας τίτλου για την είσπραξη απαιτήσεως, ο οποίος εκδόθηκε από το Hauptzollamt Regensburg (κεντρικό τελωνείο του Ratisbonne, Γερμανία).

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Σκοπός της οδηγίας 76/308 είναι η άρση των εμποδίων για την εγκαθίδρυση και λειτουργία της κοινής αγοράς, τα οποία απορρέουν από τον εδαφικό περιορισμό του

πεδίου εφαρμογής διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας περί εισπράξεως, μεταξύ άλλων, δασμών.

4 Κατά την έβδομη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 76/308, οι διαφορετικές αυτές μορφές συνδρομής πρέπει να παρέχονται από την αρμόδια αρχή μέσα σε πνεύμα σεβασμού των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων όπως ισχύουν για τα θέματα αυτά στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, ενώ με την όγδοη αιτιολογική σκέψη διευκρινίζεται ότι πρέπει να προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες θα συντάσσονται οι αιτήσεις συνδρομής από την αιτούσα αρχή και να καθορίζονται περιοριστικώς οι ιδιαίτερες περιστάσεις που επιτρέπουν, στη μία ή στην άλλη περίπτωση, στην αρμόδια αρχή, να μην προωθήσει την αίτηση.

5 Με την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 76/308 επισημαίνεται ότι είναι δυνατόν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εισπράξεως στο κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, να αμφισβητηθεί από τον ενδιαφερόμενο η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της και που εκδόθηκε στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής και ότι, για την περίπτωση αυτή, πρέπει να προβλεφθεί ότι, αφενός, η αμφισβήτηση φέρεται ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του κράτους μέλους όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της και, αφετέρου, η αρμόδια αρχή αναστέλλει τη διαδικασία εκτελέσεως που κίνησε, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του αρμοδίου αυτού οργάνου.

6 Το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308 ορίζει τα εξής:

«Η αρμόδια αρχή δεν υποχρεώνεται να διαβιβάζει πληροφορίες:

α) που δεν θα ήταν σε θέση να έχει για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της;

β) που θ' απεκάλυπταν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο·ή

γ) που η γνωστοποίησή τους θα προσέβαλλε την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη αυτού του κράτους.»

7 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στον παραλήπτη, κατά τους κανόνες που ισχύουν για την κοινοποίηση αντιστοίχων πράξεων στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, όλες τις πράξεις και αποφάσεις, περιλαμβανομένων των δικαστικών, που αναφέρονται σε μία απαίτηση ή στην είσπραξή της και προέρχονται από το κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της.

8 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 76/308 διευκρινίζει ότι η αίτηση κοινοποιήσεως περιέχει το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του παραλήπτη, στο οποίο έχει κανονικά πρόσβαση η αιτούσα αρχή, τη φύση και το αντικείμενο της πράξεως ή της αποφάσεως προς κοινοποίηση και, [ενδεχομένως], το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του οφειλέτη, στο οποίο έχει κανονικά πρόσβαση η αιτούσα αρχή, την απαίτηση που αναφέρεται στην πράξη ή την απόφαση, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

9 Το άρθρο 6 της οδηγίας 76/308 προβλέπει τα εξής:

«1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσης αρχής, η αρμόδια αρχή εισπράττει, κατά τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που εφαρμόζονται για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, τις απαιτήσεις που αποτελούν το αντικείμενο τίτλου ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση.

2. Για το σκοπό αυτό, κάθε απαίτηση που αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως εισπράξεως εξετάζεται ως απαίτηση του κράτους μέλους όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, με επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 12.»

10 Το άρθρο 7, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας αυτής έχει ως εξής:

«1. Η αίτηση εισπράξεως μιας απαιτήσεως την οποία η αιτούσα αρχή απευθύνει στην αρμόδια αρχή πρέπει να συνοδεύεται από ένα επίσημο αντίτυπο ή ακριβές κυρωμένο αντίγραφο του τίτλου ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεσή της, που εκδόθηκε στο κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της και, [ενδεχομένως], από το πρωτότυπο ή από ακριβές κυρωμένο αντίγραφο άλλων εγγράφων που είναι αναγκαία για την είσπραξη.

2. Η αιτούσα αρχή δύναται να υποβάλει αίτηση εισπράξεως μόνον:

α) αν η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της δεν αμφισβητείται στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, εκτός από την περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 12, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο

β) όταν κίνησε, στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, τις δέουσες διαδικασίες εισπράξεως, οι οποίες δύνανται να ασκηθούν με βάση τον τίτλο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα δε ληφθέντα μέτρα δεν θα καταλήξουν στην ολική πληρωμή της απαιτήσεως.

3. Η αίτηση εισπράξεως αναφέρει:

α) το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλο στοιχείο χρήσιμο για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του προσώπου που αφορά ή/και του τρίτου κατόχου των περιουσιακών στοιχείων του

[…]».

11 Το άρθρο 8 της οδηγίας 76/308 προβλέπει τα εξής:

«1. Ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη της απαίτησης αναγνωρίζεται αμέσως και αντιμετωπίζεται αυτομάτως ως τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση απαίτησης του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη της απαίτησης μπορεί, όταν αυτό ενδείκνυται και σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος που έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή, να γίνει δεκτός ως τίτλος εκτελεστός, να αναγνωρισθεί ως τίτλος εκτελεστός, να συμπληρωθεί με τίτλο εκτελεστό, ή να αντικατασταθεί από τίτλο εκτελεστό στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

Εντός τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης προς είσπραξη, τα κράτη μέλη προσπαθούν να ολοκληρώσουν την αποδοχή, αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση, εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του τρίτου εδαφίου. Η αποδοχή, αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση δεν είναι δυνατόν να τύχουν αρνητικής αντιμετώπισης εάν ο τίτλος έχει καταρτισθεί ορθώς. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους που δικαιολογούν την ενδεχόμενη υπέρβαση του τριμήνου.

Εάν οποιαδήποτε από αυτές τις διατυπώσεις προκαλέσει αμφισβήτηση της απαίτησης ή/και του εκτελεστού τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη και τον οποίο εξέδωσε η αιτούσα αρχή, εφαρμόζεται το άρθρο 12.»

12 Το άρθρο 12, παράγραφοι 1 έως 3, της οδηγίας 76/308 ορίζει τα εξής:

«1. Αν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εισπράξεως η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της εισπράξεώς της και που εκδόθηκε στο κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της αμφισβητούνται από ένα ενδιαφερόμενο η αγωγή φέρεται απ' αυτόν ενώπιον του αρμοδίου οργάνου του κράτους μέλους όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της, σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο τελευταίο. Η αγωγή αυτή πρέπει να κοινοποιείται από την αιτούσα αρχή στην αρμόδια αρχή. Δύναται ακόμη να κοινοποιείται σ' αυτήν από τον ενδιαφερόμενο.

2. Μόλις γίνει στην αρμόδια αρχή η κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, είτε από την αιτούσα αρχή είτε από τον ενδιαφερόμενο, αυτή αναστέλλει την διαδικασία εκτελέσεως εν αναμονή της αποφάσεως του αρμοδίου καθ' ύλη οργάνου, εκτός αν η αιτούσα αρχή ζητήσει άλλως σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο. […]

Κατά παρέκκλιση της παραγράφου, 2 πρώτο εδάφιο, η αιτούσα αρχή δύναται, δυνάμει των νόμων, των κανονισμών και των διοικητικών πρακτικών του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της, να ζητεί από την αρμόδια αρχή να εισπράξει αμφισβητούμενη απαίτηση, εφόσον οι νόμοι, οι κανονισμοί και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή το επιτρέπουν. Εάν η έκβαση της αμφισβήτησης αποβεί ευνοϊκή για τον οφειλέτη, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να επιστρέψει κάθε εισπραχθέν ποσό, προσαυξημένο κατά την τυχόν οφειλόμενη αποζημίωση, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή.

3. Όταν η αμφισβήτηση στρέφεται κατά των μέτρων εκτελέσεως που λαμβάνονται στο κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, η αγωγή φέρεται ενώπιον του αρμοδίου οργάνου αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του.»

13 Το άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας έχει ως εξής:

«Οι αιτήσεις συνδρομής, ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη και τα έγγραφα που επισυνάπτονται συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, με την επιφύλαξη της ευχέρειας για την τελευταία αυτή αρχή να παραιτείται της μεταφράσεως.»

14 Κατά το άρθρο 23 της οδηγίας 76/308, οι διατάξεις της οδηγίας αυτής δεν εμποδίζουν «την παροχή ευρυτέρας αμοιβαίας συνδρομής που μερικά κράτη μέλη παρέχουν ή ήθελαν παράσχει το ένα στο άλλο δυνάμει συμφωνιών ή διευθετήσεων, περιλαμβανομένης και της συνδρομής για την κοινοποίηση των δικαστικών ή εξωδικαστικών πράξεων».

Η εθνική νομοθεσία

15 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, του νόμου 191/2004, περί της διεθνούς συνδρομής για την είσπραξη ορισμένων χρηματοοικονομικών απαιτήσεων (Zákon č. 191/2004 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek), οσάκις τίθεται ζήτημα διεθνούς συνδρομής, εφαρμόζεται ο νόμος 337/1992, σχετικά με τη διαχείριση των φόρων και των λοιπών επιβαρύνσεων (Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) αν ο νόμος 191/2004 δεν ορίζει άλλως.

16 Το άρθρο 5 του νόμου 191/2004, το οποίο φέρει τον τίτλο «Είσπραξη απαιτήσεων», προβλέπει τα εξής:

«1. […] Κατόπιν αιτήσεως της αρμόδιας αρχής άλλου κράτους, το Υπουργείο αναλαμβάνει την είσπραξη απαιτήσεως […]. Η αίτηση εισπράξεως πρέπει να συνοδεύεται από το πρωτότυπο ή ακριβές κυρωμένο αντίγραφο τίτλου που είναι εκτελεστός στο κράτος της [αιτούσας] αρχής.

2. Το Υπουργείο προχωρεί στην είσπραξη υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση εισπράξεως περιέχει:

a) το επώνυμο, το όνομα και τη διεύθυνση της κατοικίας του φυσικού προσώπου ή την επωνυμία και τη διεύθυνση της έδρας του νομικού προσώπου που είναι ο οφειλέτης ή, ενδεχομένως, του προσώπου το οποίο είναι υπόχρεο για την καταβολή δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους της [αιτούσας] αρχής […], καθώς και κάθε άλλη αναγκαία πληροφορία για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του οφειλέτη ή τρίτου προσώπου που κατέχει περιουσιακά του στοιχεία,

b) το είδος της απαιτήσεως, και τα ποσά του κεφαλαίου, των τόκων, των προστίμων, των χρηματικών ποινών και των εξόδων που έχουν καταστεί απαιτητά, αναγραφόμενα με το νόμισμα αμφοτέρων των κρατών, και με μνεία του εκτελεστού τίτλου,

c) πληροφορίες σχετικά με τον τελεσίδικο χαρακτήρα (δεδικασμένο) του εκτελεστού τίτλου και με τις προθεσμίες αποσβέσεως του δικαιώματος και παραγραφής της αξιώσεως για την είσπραξη της απαιτήσεως,

[…]

f) δήλωση της αρμόδιας αρχής του άλλου κράτους, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, […]

3. […] Αν η αίτηση δεν περιέχει τα στοιχεία που ορίζει η παράγραφος 2, το Υπουργείο προχωρεί στην είσπραξη, εφόσον αυτά συμπληρωθούν κατόπιν αιτήσεώς του.»

17 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του νόμου 191/2004, το έγγραφο που υπέχει θέση τίτλου για την εκτέλεση της απαιτήσεως στο κράτος της [αιτούσας] αρχής αναγνωρίζεται αμέσως, από της ημερομηνίας παραλαβής της συμπληρωμένης αιτήσεως εισπράξεως, ως εκτελεστός τίτλος για την είσπραξη της απαιτήσεως στην Τσεχική Δημοκρατία. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, το Υπουργείο μπορεί να κινήσει τη διαδικασία εισπράξεως της απαιτήσεως, βάσει της σχετικής αιτήσεως, μόνον εφόσον η αρμόδια αρχή του άλλου κράτους δηλώσει ότι ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση δεν αμφισβητείται σε αυτό το κράτος μέλος, πλην των περιπτώσεων στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, του εν λόγω νόμου, και ότι η διαδικασία εκτελέσεως έχει εφαρμοστεί στο κράτος της [αιτούσας] αρχής, χωρίς να έχει περατωθεί με την ολοσχερή εξόφληση της απαιτήσεως.

18 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του νόμου 191/2004 ορίζει τα εξής:

«Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του Υπουργείου και της αρμόδιας αρχής του άλλου κράτους πραγματοποιείται στην επίσημη γλώσσα του κράτους στο οποίο έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβλήθηκε η αίτηση συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεως. […] Εφόσον το Υπουργείο και η αρμόδια αρχή του άλλου κράτους συμφωνήσουν άλλως, η επίσημη γλώσσα του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν χρησιμοποιείται.»

19 Το άρθρο 32, παράγραφος 1, του νόμου 337/1992 έχει ως εξής:

«Στο πλαίσιο φορολογικής διαδικασίας, για την επιβολή υποχρεώσεων ή την αναγνώριση δικαιωμάτων απαιτείται η έκδοση αποφάσεως. Η απόφαση αυτή παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα για τον αποδέκτη, μόνον αν του κοινοποιηθεί ή του γνωστοποιηθεί νομοτύπως, εφόσον ο παρών νόμος ή άλλος ειδικός νόμος δεν ορίζει άλλως.»

20 Το άρθρο 73 του νόμου 337/1992 περιγράφει τη διαδικασία εισπράξεως των καθυστερούμενων φόρων. Κατά την παράγραφο 7 του εν λόγω άρθρου, για την εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται επί φορολογικών υποθέσεων εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

21 Το άρθρο 261a, παράγραφος 1, του νόμου 99/1963, περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád), όπως έχει τροποποιηθεί, ορίζει ότι η εκτέλεση αποφάσεως μπορεί να διαταχθεί μόνον αν η απόφαση προσδιορίζει τον δικαιούχο και τον υπόχρεο (οφειλέτη), καθορίζει την έκταση και το περιεχόμενο των υποχρεώσεων για την εκπλήρωση των οποίων ζητείται η εκτέλεσή της και τάσσει, συναφώς, προθεσμία.

22 Όπως διευκρίνισε το αιτούν δικαστήριο, κατά πάγια νομολογία των ανωτάτων τσεχικών δικαστηρίων, η ταυτότητα του οφειλέτη πρέπει να προσδιορίζεται επακριβώς, δηλαδή χωρίς κίνδυνο συγχύσεως, ή τουλάχιστον, από τον οικείο εκτελεστό τίτλο πρέπει να μπορεί να συναχθεί χωρίς την παραμικρή αμφιβολία το πρόσωπο που υπέχει τη σχετική υποχρέωση (υπ' αριθ. 21 Cdo 2101/98 απόφαση του Nejvyšší soud της Τσεχικής Δημοκρατίας, της 25ης Φεβρουαρίου 1999, *Soudní judikatura* 6/1999, σ. 233). Επίσης, σύμφωνα με την υπ' αριθ. Cpj 159/79 γνωμοδότηση του Nejvyšší soud της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας, της 18ης Φεβρουαρίου 1981 (*Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek* 1981, σ.499), απόφαση που δεν προσδιορίζει επακριβώς την ταυτότητα του οφειλέτη δεν είναι εκτελεστή και δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για την είσπραξη απαιτήσεως. Ομοίως, από την υπ' αριθ. 2 Afs 81/2004 απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, προκύπτει ότι οι πράξεις εκτελέσεως που στηρίζονται σε τίτλο με τον οποίο δεν προσδιορίζεται επαρκώς η ταυτότητα του οφειλέτη είναι ακυρωτέες.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

23 Στις 2 Ιουλίου 1999, το Hauptzollamt Weiden (κεντρικό τελωνείο του Weiden, Γερμανία) εξέδωσε πράξη επιβολής φόρου με αποδέκτη τον «Milan Kyrian, Studnicni 836, 39811 Protivin, Τσεχική Δημοκρατία», τον οποίο κάλεσε να καταβάλει ειδικό φόρο καταναλώσεως, ύψους 218 520 γερμανικών μάρκων (DM). Ο τίτλος που εκδόθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο από το Hauptzollamt Weiden κοινοποιήθηκε στις 6 Αυγούστου 1999 με επιμέλεια του Ministerstvo financí — Generální ředitelství cel (Υπουργείου Οικονομικών της Τσεχικής Δημοκρατίας — Γενική Διεύθυνση Τελωνείων, στο εξής: αρμόδια αρχή).

24 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2004, το Hauptzollamt Regensburg, αιτούσα αρχή, εξέδωσε πράξη καταλογισμού και στις 7 Οκτωβρίου 2004 ζήτησε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6 της οδηγίας 76/308, από την αρμόδια αρχή να προχωρήσει στην είσπραξη του ειδικού φόρου καταναλώσεως δυνάμει του τίτλου που εξέδωσε το Hauptzollamt Weiden. Στην αίτηση εισπράξεως προσδιορίζεται ως οφειλέτης ο αναιρεσείων της κύριας δίκης, με αναφορά του επωνύμου του, του ονόματός του, της διευθύνσεως της κατοικίας του και της ημερομηνίας γεννήσεώς του, και αναγράφεται το ποσό του οφειλόμενου φόρου, το οποίο ανέρχεται, συνυπολογιζομένης της επιβληθείσας χρηματικής ποινής, σε 3 258 625,30 τσεχικές κορόνες (CZK).

25 Τον Δεκέμβριο του 2004, η αρμόδια αρχή ανέθεσε την είσπραξη του καθυστερούμενου φόρου στο Celní úřad Tábor. Κατόπιν τούτου, το Celní úřad Tábor εξέδωσε, τον ίδιο μήνα, δύο πράξεις βεβαιώσεως του καθυστερούμενου φόρου όσον αφορά τον ειδικό φόρο καταναλώσεως και τη χρηματική ποινή, αντιστοίχως, τάσσοντας προθεσμία καταβολής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 73, παράγραφος 1, του νόμου 337/1992. Ο M. Kyrian άσκησε κατά των δύο αυτών πράξεων προσφυγές, οι οποίες απορρίφθηκαν από την Celní ředitelství České Budějovice (Διεύθυνση Τελωνείων της Περιφέρειας της České Budějovice, Τσεχική Δημοκρατία) με αποφάσεις της 4ης Μαρτίου 2005 και της 6ης Απριλίου 2005. Η απόρριψη αυτή επιβεβαιώθηκε με διάταξη του Krajský soud v Českých Budějovicích στις 5 Οκτωβρίου 2005 και με την από 28 Ιουνίου 2006 απόφαση του Nejvyšší správní soud.

26 Στις 6 Μαρτίου 2006, το Celní úřad Tábor εξέδωσε διάταξη εκτελέσεως για την είσπραξη του καθυστερούμενου φόρου με παρακράτηση του αντίστοιχου ποσού από τον μισθό του M. Kyrian. Αυτός προέβαλε αντιρρήσεις κατά της διαταγής εκτελέσεως, οι οποίες απορρίφθηκαν από το Celní úřad Tábor με απόφαση της 31ης Οκτωβρίου 2006.

27 Κατόπιν τούτου, ο M. Kyrian άσκησε προσφυγή ενώπιον του Krajský soud v Českých Budějovicích. Ισχυρίσθηκε, μεταξύ άλλων, ότι τα στοιχεία εξατομικεύσεως του αποδέκτη του τίτλου που εξέδωσε το Hauptzollamt Weiden, δηλαδή το επώνυμο, το όνομα και η διεύθυνση της κατοικίας, είναι ανεπαρκή καθόσον θα μπορούσαν να αναφέρονται και στον πατέρα του και στον υιό του, οι οποίοι ονομάζονται επίσης Milan Kyrian και έχουν την ίδια διεύθυνση κατοικίας. Εφόσον η έκθεση κοινοποιήσεως δεν διευκρινίζει σε ποιο από τα τρία ομώνυμα πρόσωπα παραδόθηκε ο τίτλος, δεν πρόκειται για εκτελεστό τίτλο, στο μέτρο που δεν κοινοποιήθηκε νομοτύπως.

28 Ο M. Kyrian υποστηρίζει επίσης ότι, καθόσον δεν ήταν σε θέση να κατανοήσει το περιεχόμενο των εγγράφων που οι γερμανικές τελωνειακές αρχές του απέστειλαν στη γερμανική γλώσσα, δεν μπόρεσε να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για να υπερασπισθεί τα δικαιώματά του. Εξάλλου, διατείνεται ότι δεν ήταν υποχρεωμένος να αναλάβει, με δικά του έξοδα, τη μετάφραση των εν λόγω εγγράφων.

29 Το Krajský soud v Českých Budějovicích, το οποίο επιλήφθηκε της προσφυγής σε πρώτο βαθμό, την απέρριψε με απόφαση της 14ης Μαρτίου 2007. Το δικαστήριο αυτό επισήμανε ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του νόμου 191/2004, ο οποίος μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 76/308, το έγγραφο που υπέχει θέση τίτλου εισπράξεως της απαιτήσεως στο κράτος της αιτούσας αρχής αναγνωρίζεται αμέσως και αυτομάτως ως τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση για την είσπραξη της απαιτήσεως στην Τσεχική Δημοκρατία. Για τον λόγο αυτόν, ούτε η αρμόδια αρχή ούτε το ίδιο το Krajský soud v Českých Budějovicích είναι αρμόδια να εξετάσουν τις αντιρρήσεις που προβάλλει ο M. Kyrian κατά του τίτλου που εξέδωσε το Hauptzollamt Weiden.

30 Κατά το Krajský soud v Českých Budějovicích, το γεγονός ότι στην αίτηση εισπράξεως ο M. Kyrian προσδιοριζόταν με μνεία όχι μόνον του επωνύμου, του ονόματος και της διευθύνσεως της κατοικίας του, αλλά και της ημερομηνίας γεννήσεώς του, τον εξατομικεύει πέραν πάσης αμφιβολίας ως οφειλέτη. Όπως προκύπτει τόσο από την αίτηση εισπράξεως όσο και από την επισυναφθείσα έκθεση κοινοποιήσεως, ο τίτλος πράγματι κοινοποιήθηκε και είναι έγκυρος. Επιπλέον, το γεγονός ότι η γλώσσα διαδικασίας ενώπιον των γερμανικών τελωνειακών αρχών είναι η γερμανική ουδαμώς προσβάλλει τα δικαιώματα του M. Kyrian. Κατά το Krajský soud v Českých Budějovicích, αυτός μπορούσε κάλλιστα να μεριμνήσει, προς το δικό του συμφέρον,

για τη μετάφραση του περιεχομένου του τίτλου, περιλαμβανομένων των διευκρινίσεων σχετικά με τη δυνατότητα ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά του τίτλου αυτού.

31 Ο M. Kyrian άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Krajský soud v Českých Budějovicích ενώπιον του Nejvyšší správní soud, ισχυριζόμενος, για τους ίδιους λόγους που προέβαλε και πρωτοδίκως, ότι ο επίμαχος τίτλος δεν ήταν εκτελεστός.

32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Nejvyšší správní soud αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1. Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας [76/308] την έννοια ότι, όταν δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή επιλαμβάνεται προσφυγής κατά των μέτρων που ελήφθησαν για την είσπραξη απαιτήσεως, το δικαστήριο αυτό μπορεί να ελέγχει, βάσει των εθνικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων του οικείου κράτους μέλους, αν ο τίτλος δυνάμει του οποίου ζητείται η είσπραξη της απαιτήσεως (τίτλος) είναι εκτελεστός και αν κοινοποιήθηκε νομοτύπως στον οφειλέτη;

2. Προκύπτει από τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και, ιδίως, από τις αρχές της δίκαιης δίκης, της χρηστής διοικήσεως και του κράτους δικαίου ότι η κοινοποίηση στον οφειλέτη ενός τίτλου καταρτισθέντος σε γλώσσα που δεν είναι ούτε κατανοητή σε αυτόν ούτε η επίσημη γλώσσα του κράτους όπου γίνεται η κοινοποίηση βαρύνεται με ελάττωμα το οποίο μπορεί να αποκλείσει την εκτέλεση δυνάμει αυτού του τίτλου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

33 Με το πρώτο ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξετασθεί σε δύο μέρη, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσία να διευκρινισθεί αν το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή είναι αρμόδια να ελέγχουν, αφενός, την εκτελεστότητα του τίτλου δυνάμει του οποίου ζητείται η είσπραξη και, αφετέρου, αν ο τίτλος αυτός κοινοποιήθηκε νομοτύπως στον οφειλέτη.

Επί της αρμοδιότητας των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή να ελέγχουν την εκτελεστότητα του τίτλου δυνάμει του οποίου ζητείται η είσπραξη

34 Η οδηγία 76/308 θεσπίζει κοινούς κανόνες για την αμοιβαία συνδρομή στον τομέα της εισπράξεως απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς και φόρους (βλ., σχετικώς, απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, C-470/04, N, Συλλογή 2006, σ. I-7409, σκέψη 53).

35 Προς διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας και της αυτοτελούς ερμηνείας της οδηγίας 76/308, πρέπει να λαμβάνονται κυρίως υπόψη η οικονομία της και οι σκοποί που αυτή επιδιώκει (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 15ης Ιανουαρίου 2004, C-433/01, Blijdenstein, Συλλογή 2004, σ. I-981, σκέψη 24, και της 17ης Σεπτεμβρίου 2009, C-347/08, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Συλλογή 2009, σ. I-8661, σκέψη 35).

36 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/308, ο τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη της απαιτήσεως αναγνωρίζεται αμέσως και αντιμετωπίζεται αυτομάτως ως τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση απαιτήσεως στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα

της η αρμόδια αρχή. Καίτοι, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, ο εν λόγω τίτλος μπορεί, ενδεχομένως και σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή, είτε να γίνει δεκτός ή να αναγνωρισθεί ως τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους είτε να συμπληρωθεί ή να αντικατασταθεί με τέτοιον τίτλο, εντούτοις η διεκπεραίωση των διατυπώσεων αυτών είναι υποχρεωτική εφόσον ο τίτλος έχει καταρτισθεί ορθώς. Από την ίδια διάταξη προκύπτει επίσης ότι, σε περίπτωση που στο πλαίσιο οποιασδήποτε από τις ως άνω διατυπώσεις ανακύψει αμφισβήτηση σχετική με την απαίτηση ή με τον εκδοθέντα από την αιτούσα αρχή εκτελεστό τίτλο που επιτρέπει την είσπραξή της, εφαρμόζεται το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας.

37 Το άρθρο 12 της οδηγίας 76/308 προβλέπει την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των οργάνων του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής και των αντιστοίχων του κράτους μέλους της αρμόδιας αρχής, όσον αφορά τις αμφισβητήσεις σχετικά με την απαίτηση, τον εκτελεστό τίτλο και τα μέτρα εκτελέσεως.

38 Κατά την παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου, αν ο ενδιαφερόμενος αμφισβητεί είτε την απαίτηση είτε τον εκδοθέντα στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεσή της, η αγωγή πρέπει να ασκηθεί ενώπιον του αρμοδίου οργάνου του εν λόγω κράτους μέλους, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν σε αυτό. Πράγματι, η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι η αρμόδια αρχή οφείλει, αφ' ης στιγμής λάβει την κοινοποίηση της σχετικής αγωγής είτε από την αιτούσα αρχή είτε από τον ενδιαφερόμενο, να αναστείλει τη διαδικασία εκτελέσεως εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως του καθ' ύλην αρμοδίου οργάνου, εκτός αν η αιτούσα αρχή ζητήσει άλλως.

39 Αντιθέτως, βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308, οσάκις η αμφισβήτηση αφορά τα μέτρα εκτελέσεως που λαμβάνονται στο κράτος μέλος της αρμόδιας αρχής, η αγωγή πρέπει να ασκηθεί ενώπιον του αρμοδίου οργάνου του εν λόγω κράτους μέλους, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές του διατάξεις.

40 Αυτή η κατανομή αρμοδιοτήτων είναι φυσική συνέπεια του γεγονότος ότι η απαίτηση και ο εκτελεστός τίτλος θεμελιώνονται στο δίκαιο που ισχύει στο κράτος μέλος όπου

έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, ενώ, δυνάμει των άρθρων 5 και 6 της οδηγίας 76/308, η αρμόδια αρχή εφαρμόζει, για τα μέτρα εκτελέσεως που λαμβάνονται στο κράτος μέλος της έδρας της, τις διατάξεις που προβλέπει το εθνικό της δίκαιο για τις αντίστοιχες πράξεις, καθόσον η αρχή αυτή είναι σε θέση να εκτιμήσει καλύτερα τη νομιμότητα μιας πράξεως βάσει του εθνικού της δικαίου (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, C-184/05, Twoh International, Συλλογή 2007, σ. I-7897, σκέψη 36, και της 27ης Ιανουαρίου 2009, C-318/07, Persche, Συλλογή 2009, σ. I-359, σκέψη 63).

41 Σύμφωνα με αυτή την κατανομή αρμοδιοτήτων, δεν επιτρέπεται, κατ' αρχήν, στην αρμόδια αρχή να αμφισβητήσει το κύρος και την εκτελεστότητα της πράξεως ή της αποφάσεως της οποίας την κοινοποίηση ζητεί η αιτούσα αρχή.

42 Επομένως, μολονότι τα όργανα του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής είναι, κατ' αρχήν, αποκλειστικώς αρμόδια να αποφαίνονται επί της βασιμότητας των αμφισβητήσεων που αφορούν την απαίτηση ή τον εκτελεστό τίτλο, γίνεται πάντως δεκτό ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της αρμόδιας αρχής μπορούν να εξετάζουν αν η εκτέλεση του οικείου τίτλου είναι δυνατό να προσβάλει τη δημόσια τάξη και, ενδεχομένως, να απορρίψουν εν όλω ή εν μέρει την αίτηση συνδρομής ή να εξαρτήσουν την παροχή της από ορισμένες προϋποθέσεις.

43 Συγκεκριμένα, κατά τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 76/308, η απαίτηση που αποτελεί το αντικείμενο αιτήσεως εισπράξεως και ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της τυγχάνουν της ίδιας μεταχειρίσεως με τις απαιτήσεις και τους αντίστοιχους τίτλους του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή. Θα ήταν, όμως, μάλλον αδιανόητο να προχωρήσει αυτό το κράτος μέλος στην εκτέλεση τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη απαιτήσεως, όταν η εν λόγω εκτέλεση θα μπορούσε να προσβάλει τη δημόσια τάξη του. Εξάλλου, το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308 προβλέπει, όσον αφορά τις αιτήσεις διαβιβάσεως πληροφοριών που υποβάλλουν οι αιτούσες αρχές, τέτοια εξαίρεση για λόγους δημοσίας τάξεως, δυνάμει της οποίας η αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί να διαβιβάσει πληροφορίες στις περιπτώσεις, μεταξύ άλλων, που η γνωστοποίησή τους θα προσέβαλε τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους της έδρας της.

44 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή δεν είναι, κατ' αρχήν, αρμόδια να ελέγχουν την εκτελεστότητα του τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη της απαιτήσεως.

Επί της αρμοδιότητας των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή να ελέγχουν αν ο τίτλος κοινοποιήθηκε νομοτύπως στον οφειλέτη

45 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο δεύτερο σκέλος του πρώτου ερωτήματος, πρέπει να προηγηθεί ερμηνεία του όρου «μέτρα εκτελέσεως», ο οποίος χρησιμοποιείται στο άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308.

46 Κατά το άρθρο 5 της οδηγίας αυτής, το πρώτο στάδιο της διαδικασίας εκτελέσεως για την είσπραξη απαιτήσεως, στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής, συνίσταται ακριβώς στην εκ μέρους της αρμόδιας αρχής κοινοποίηση στον αποδέκτη όλων των σχετικών με την απαίτηση ή την είσπραξή της πράξεων και αποφάσεων που έχουν εκδοθεί στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή, κοινοποίηση η οποία γίνεται βάσει των πληροφοριών που παρέχει η αιτούσα αρχή.

47 Συνεπώς, η κοινοποίηση αποτελεί μέτρο εκτελέσεως κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308 και, ως εκ τούτου, οποιαδήποτε προσφυγή κατά της κοινοποιήσεως πρέπει, σύμφωνα με τα όσα ορίζει η ως άνω διάταξη, να ασκείται ενώπιον του αρμοδίου οργάνου του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή.

48 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το γεγονός ότι, όπως προκύπτει κατ' ουσίαν από την έβδομη αιτιολογική σκέψη και από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/308, η κοινοποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις που διέπουν την κοινοποίηση αντίστοιχων πράξεων στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή.

49 Όπως υπενθυμίσθηκε στη σκέψη 40 της παρούσας αποφάσεως, το αρμόδιο όργανο του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή είναι σε θέση να ερμηνεύσει καλύτερα τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν σε αυτό κράτος μέλος.

50 Επομένως, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308 έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή δεν είναι, κατ' αρχήν, αρμόδια να ελέγχουν την εκτελεστότητα του τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη της απαιτήσεως. Αντιθέτως, σε περίπτωση που δικαστήριο αυτού του κράτους μέλους επιλαμβάνεται προσφυγής που αφορά το κύρος ή το νομότυπο των μέτρων εκτελέσεως, όπως η κοινοποίηση του εκτελεστού τίτλου, το εν λόγω δικαστήριο μπορεί να ελέγξει αν τα ως άνω μέτρα εφαρμόστηκαν νομοτύπως σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις αυτού του κράτους μέλους.

Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

51 Όσον αφορά το παραδεκτό του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος, η Τσεχική Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι, στο μέτρο που τα δικαιοδοτικά όργανα του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή δεν έχουν την εξουσία να ελέγχουν αν οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου τηρήθηκαν κατά την κοινοποίηση των οικείων πράξεων στον οφειλέτη, το ερώτημα αυτό δεν ασκεί επιρροή για την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου και είναι, επομένως, αμιγώς υποθετικής φύσεως.

52 Δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο είναι αρμόδιο να ελέγξει το νομότυπο της κοινοποιήσεως, το δικαστήριο αυτό είναι, εν πάση περιπτώσει, επίσης αρμόδιο να διαπιστώσει την ενδεχόμενη ύπαρξη παρατυπιών στη διαδικασία κοινοποιήσεως βάσει των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα του. Λαμβανομένων υπόψη των σαφών διευκρινίσεων που παρέσχε το Nejvyšší správní soud με την απόφασή του περί παραπομπής, ως προς τους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι το δεύτερο ερώτημα ασκεί επιρροή και ότι η απάντηση σε αυτό είναι αναγκαία για την επίλυση της ενώπιόν του διαφοράς, το εν λόγω ερώτημα κρίνεται παραδεκτό, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Τσεχικής Κυβερνήσεως.

53 Με το δεύτερο ερώτημα, το Nejvyšší správní soud ζητεί κατ' ουσία να διευκρινισθεί αν μπορεί να θεωρηθεί νομότυπη η κοινοποίηση τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη απαιτήσεως όταν η κοινοποίηση έχει γίνει στο έδαφος του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή σε μια γλώσσα η οποία δεν είναι ούτε κατανοητή στον αποδέκτη ούτε η επίσημη γλώσσα του εν λόγω κράτους μέλους.

54 Πρέπει να τονισθεί ότι η οδηγία 76/308 δεν περιέχει κανόνες που να ορίζουν ότι θεωρείται παράτυπη η κοινοποίηση τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση σε γλώσσα η οποία δεν είναι ούτε κατανοητή στον αποδέκτη ούτε η επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή.

55 Ασφαλώς, το άρθρο 17 της οδηγίας 76/308 προβλέπει ότι οι αιτήσεις συνδρομής, ο εκτελεστός τίτλος που επιτρέπει την είσπραξη και τα έγγραφα που επισυνάπτονται συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, υπό την επιφύλαξη της ευχέρειας να ζητήσει να μη λάβει τέτοια μετάφραση, χωρίς η ίδια δυνατότητα να παρέχεται στον αποδέκτη του εκτελεστού τίτλου.

56 Πάντως, όπως ορθώς υπογραμμίζουν τόσο η Τσεχική και η Γερμανική Κυβέρνηση όσο και η Επιτροπή, οι μεταφράσεις στις οποίες αναφέρεται η διάταξη αυτή προορίζονται για την αρμόδια αρχή, προς κάλυψη των αναγκών της, και όχι για τον αποδέκτη. Επιπλέον, όπως επισημαίνει, επίσης ορθώς, η Επιτροπή, συγκρίνοντας το σύστημα που καθιερώνει η οδηγία 76/308 με εκείνο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το οποίο έχει θεσπισθεί μεταξύ άλλων με τον κανονισμό (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324, σ. 79), καθόσον η ως άνω συνεργασία αποτελεί το αντικείμενο χωριστής ρυθμίσεως από την αντίστοιχη που θέτει το πλαίσιο για τη δικαστική συνεργασία σε διοικητικές και φορολογικές υποθέσεις, η διαδικασία ενώπιον της φορολογικής αρχής και η μετέπειτα κοινοποίηση των σχετικών αποφάσεων διέπονται από τις νομοθετικές διατάξεις των κρατών μελών.

57 Από τον σκοπό της οδηγίας 76/308 προκύπτει ότι αυτή αποβλέπει στη διασφάλιση, μεταξύ άλλων, της κοινοποιήσεως όλων των πράξεων και αποφάσεων, περιλαμβανομένων των δικαστικών, οι οποίες αφορούν την απαίτηση ή την είσπραξή της και εκδόθηκαν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αιτούσα αρχή. Όμως, ο επιδιωκόμενος με την οδηγία σκοπός δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί, αν δεν γίνονται σεβαστά τα νόμιμα συμφέροντα των αποδεκτών των ως άνω κοινοποιήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 2006, C-473/04, Plumex, Συλλογή 2006, σ. I-1417, σκέψη 21).

58 Πρέπει να υπογραμμισθεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι η λειτουργία που επιτελεί η έγκαιρη κοινοποίηση συνίσταται στο ότι παρέχει στον αποδέκτη τη δυνατότητα να κατανοήσει το αντικείμενο της επίμαχης πράξεως και τη βάση επί της οποίας εκδόθηκε, καθώς και να υπερασπισθεί τα δικαιώματά του (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 8ης Μαΐου 2008, C-14/07, Weiss und Partner, Συλλογή 2008, σ. I-3367, σκέψη 73).

59 Επομένως, στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής δυνάμει της οδηγίας 76/308, ο αποδέκτης του εκτελεστού τίτλου πρέπει να είναι σε θέση να προσδιορίσει με βεβαιότητα, τουλάχιστον, το αντικείμενο της αιτήσεως και τη βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η υποβολή της.

60 Σε μια διαδικασία όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, αυτό συμβαίνει αν η κοινοποίηση πραγματοποιείται σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της αρμόδιας αρχής. Πράγματι, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/308, η κοινοποίηση στον αποδέκτη γίνεται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για την κοινοποίηση αντίστοιχων πράξεων στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, τούτο δε συνεπάγεται, ιδίως, ότι πραγματοποιείται σε επίσημη γλώσσα του εν λόγω κράτους μέλους.

61 Δεδομένου ότι η οδηγία 76/308 δεν προβλέπει συνέπειες για την περίπτωση κοινοποιήσεως πράξεως σε γλώσσα που δεν αποτελεί επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της αρμόδιας αρχής, απόκειται στον εθνικό δικαστή να εφαρμόσει το εσωτερικό δίκαιο, μεριμνώντας ταυτοχρόνως για τη διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, με ενδεχόμενη συνέπεια να χρειαστεί να ερμηνεύσει μίαν εθνική ρύθμιση η οποία θεσπίσθηκε λαμβανομένης υπόψη, αποκλειστικώς και μόνον, μιας αμιγώς εσωτερικής καταστάσεως, προκειμένου να την εφαρμόσει στην επίδικη κατάσταση που έχει διασυνοριακό χαρακτήρα (βλ., σχετικώς, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2005, C-443/03, Leffler, Συλλογή 2005, σ. I-9611, σκέψη 51).

62 Πράγματι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ελλείψει ρητών κοινοτικών διατάξεων, απόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να ρυθμίζει τις δικονομικές λεπτομέρειες ασκήσεως των ενδίκων βοηθημάτων που έχουν ως σκοπό την προάσπιση των δικαιωμάτων τα οποία οι πολίτες αντλούν από το άμεσο αποτέλεσμα του κοινοτικού δικαίου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1976, 33/76, Rewe-Zentralfinanz και Rewe-Zentral, Συλλογή τόμος 1976, σ. 747, σκέψη 5, και προπαρατεθείσα απόφαση Leffler, σκέψη 49). Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει επίσης ότι οι ως άνω ρυθμίσεις δεν πρέπει να είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που αφορούν δικαιώματα τα οποία απορρέουν από την εσωτερική έννομη τάξη (αρχή της ισοδυναμίας), ούτε να καθιστούν, στην πράξη, αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει η κοινοτική έννομη τάξη (αρχή της αποτελεσματικότητας) (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Rewe-Zentralfinanz και Rewe-Zentral, σκέψη 5 αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 1997, C-261/95, Palmisani, Συλλογή 1997, σ. I-4025, σκέψη 27, και της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, C-231/96, Edis, Συλλογή 1998, σ. I-4951, σκέψη 34, καθώς και προπαρατεθείσα απόφαση Leffler, σκέψη 50).

63 Συνεπώς, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής που θεσπίζει η οδηγία 76/308, ο αποδέκτης του εκτελεστού τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη απαιτήσεως πρέπει, για να είναι σε θέση να υπερασπισθεί τα δικαιώματά του, να λάβει την κοινοποίηση του τίτλου σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της αρμόδιας αρχής. Προς διασφάλιση του σεβασμού του δικαιώματος αυτού, απόκειται στον εθνικό δικαστή να εφαρμόσει το εσωτερικό δίκαιο, μεριμνώντας ταυτοχρόνως για τη διαφύλαξη της πλήρους αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

64 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η αρμόδια αρχή δεν είναι, κατ' αρχήν, αρμόδια να ελέγχουν την εκτελεστότητα του τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη της απαιτήσεως. Αντιθέτως, σε περίπτωση που δικαστήριο αυτού του κράτους μέλους επιλαμβάνεται προσφυγής που αφορά το κύρος ή το νομότυπο των μέτρων εκτελέσεως, όπως η κοινοποίηση του εκτελεστού τίτλου, το εν λόγω δικαστήριο μπορεί να ελέγξει αν τα ως άνω μέτρα εφαρμόστηκαν νομοτύπως σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις αυτού του κράτους μέλους.

2) Στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής που θεσπίζει η οδηγία 76/308, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44, ο αποδέκτης του εκτελεστού τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη απαιτήσεως πρέπει, για να είναι σε θέση να υπερασπισθεί τα δικαιώματά του, να λάβει την κοινοποίηση του τίτλου σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της αρμόδιας αρχής. Προς διασφάλιση του σεβασμού του δικαιώματος αυτού, απόκειται στον εθνικό δικαστή να εφαρμόσει το εσωτερικό δίκαιο, μεριμνώντας ταυτοχρόνως για τη διαφύλαξη της πλήρους αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου.

(υπογραφές)